C 8832

Bucureşti 20/III 898

Stimate Domnule Redactor,

Răspunzând la întrebare, am onoare a vă comunica următoarele:

După cum se constată din Conspectul asupra literaturei române de Vasile Gr. Ciopl, 2ed de la un Ministerul Cultelor, anul 1875, Bucureşti, Tipografia Alexandru Gheorghe, —

Ioan Laporatu a început activitatea literară de pela anul 1865, când studia în Liceul din Sibiu, publicând câteva poezii în Familia din Pesta, redactată de Iosif Vulcan (actualmente academician).

A mai publicat o serie de poezii în Albina Pindului redactată în Bucureşti de răposatul profesor Gr. H. Grandea sub conducerea ziarului Brănătorul. Tot în acel an (1867-68) a mai publicat şi câteva articole patriotice în ziarul Traian redactat tot în Bucureşti de răposatul arheolog-istoric, Bogdan Petriceicu Hasdeu.

La 1873, când eram eu sub-procuror (vice fiscalis - istem adta!) la Tribunalul din Piteşti, s'-a ştirbit serviciile în acel

volum tipărit la Kaumer.

Că fără eu din Negătrie (cauzele a le numărăm nu aparțin aci), la 1884, drept la începutul anului, am eșit cu Orientul Latin. Eu redactor responsabil, ajutat prin colaborator și Ștefan Ceuseteanu, care a rămas și mai departe cu domiciliu ca abonat în Făgăraș, cu proprietar-director al ziarului.

Ași multe ar fi de scris, însă trebuie să tac!

Destul este că Lapedatu fiind profesor și neuitatul meu amic Meșiță director al Gimnaziului român din Brașov, se făceau asupra lor mari amenințări cu închiderea Gimnaziului, dacă Lapedatu nu se va retrage dela ziar, mai ales că numele lui figura tipărit pe coloana a IV-a a ziarului.

La înțelegerea ce s-a dat de Meșiță ca să salveze situațiunea scolelor dintre Sibiu și Cambe sau Cincu și Viștea am convenit în Ianuare sau Februare 1887, ca Lapedatu și mi adresăm o scrisoare în care se declare „că din motive familiare" se retrage dela Orientul Latin pe care eu îl publicam în acest timp.

Motivele însă nu erau familiare ci pur „curmentrim" politice. Hei, Braune!.....

Lapedatu în timp avea partea literară, scriind și articoli sociali și „cronici". Avea un stil corect, limbă frumoasă, expresiuni blande și mai ~~puțin~~ pe sus de toate, era om de inimă în vorbă și în scris.

E inexact că Slavici ar fi introdus o limbă mai curată și manevrată în ziaristica ardeleană. Cum e cazul Orientul Latin cu frumusețea limbei originale luată din Colida Teraului și dusă în salonul răsăritului de I. Lapedatu și Ștefan Ceuseteanu. Cred că nu va putea și mi contesta afirmațiunea.

Te îmbrățișez cu Dor, al tău vechiu și devotat amic

Teofil Frâncu

(din Jurnalul lui Ioșiu Bărzanu, la Biblioteca Academiei din Sibiu)